

פרק שני – האיט קדדו Introduction to

We now return to the core topics of קידושין; indeed, many ישיבות, when studying קידושין, begin their study in the second פרק. The first topic to be addressed is שליחות – the efficacy of agency as a general Halakhic principle. The reason the discussion appears here is due to the mention of agency in our משנה (as an incidental point).

19.02.01; 41a (משנה א') → 42a (ת"ל: ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו)

<p>1. לא תקם ולא תטר את בני עמך וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעְךָ כְּמוֹךָ אָנִי ה': ויקרא פרק יט פסוק יח</p> <p>2. כי יקח איש אשה ובעלה והיא אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: דברים פרק כד פסוק א</p> <p>3. וְנָצְאָה מִבֵּיתוֹ וְהִלְכָה וְהִיְתָה לְאִישׁ אַחֵר: דברים פרק כד פסוק ב</p> <p>4. וישגאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: דברים פרק כד פסוק ג</p> <p>5. כן תרימו גם אתם תרומות ה' מכל מעשרותיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומות ידו לאהרן הכהן: במדבר פרק יח פסוק כח</p> <p>6. והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: שמות פרק יב פסוק ו</p> <p>7. דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שם לבית אבית שם לבית: שמות פרק יב פסוק ג</p> <p>8. ואם ימעט הבית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במקטת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השם: שמות פרק יב פסוק ד</p> <p>9. ונשיא אחד נשיא אחד ממשטה תקחו לנחל את הארץ: במדבר פרק לד פסוק יח</p>

- I קידושין using an agent for משנה א'
- i note: preferable to perform the מצוה himself (as great אמוראים chopped wood etc. for שבת themselves)
 - 1 additionally: in this case, it borders on a prohibition; he must see the girl first to avoid violating v. 1
 - b a woman may accept קידושין on her own or through a שליח
 - i note: above question is posed, "addition" rejected; due to מלמיתב ארמלו
 - c a man may accept קידושין for his daughter who is a נערה on his own or through a שליח
 - i note: but not before she reaches נערות, so that she can consent to the marriage
- II sources for principle of שליחות:
- a source #1: גירושין – vv. 2,4 – use of verb שלח (twice) plus suffix (ה) teaches his, hers, and agent's power of שליחות
 - i question: application to קידושין – cannot infer, since גירושין are unilateral
 - 1 answer: v. 3 parallels קידושין: גירושין
 - ii question: source for שליחות to separate תרומה
 - 1 Suggestion: infer from גירושין
 - (a) Rejection: גירושין operates in the mundane sphere; inferred from...
 - b Source #2: תרומה – v. 5
 - i Question: why not infer all from תרומה – and render שלח/ה superfluous
 - 1 Answer: תרומה can also be separated במחשבה, so it more readily lends to שליחות
 - ii Question: source for שליחות for קרבן פסח
 - 1 Suggestion: infer from תרומה and גירושין
 - (a) Rejection: these are both mundane relative to קדשים; inferred from...
 - c Source #3: קרבן פסח – v. 6; Question: why not infer all from קרבן פסח?
 - i answer: קדשים are generally done by an agent (כהן); they readily lend to שליחות;
 - d Note: גירושין alone could not have been inferred, as the other two can be effected במחשבה; קדשים alone could not have been inferred, as the others are mundane; however, תרומה could have been inferred
 - i If so: need for אתם...אתם – agents must be "like you" – בני ברית
 - 1 Challenge: that's inferred from ר' יוחנן's reasoning – they can't be a שליח for something foreign to them
 - (a) Answer: needed for תרומת עכ"ם, which is valid
 - (i) However: according to ר"ש who doesn't validate their own תרומה –permits שליחות for תרומה
 - e שליחות בקדשים? ד' יונתן who uses v. 6 to teach that the פסח need not be eaten (one for the whole nation) – source for
 - i suggestions: vv. 6-7 won't help, as in each case, the שוחט is also a partner
 - 1 however: 2 verses aren't needed for same concept – v. 7 (extra) teaches שליחות (even for a "non-member")
 - (a) challenge: still needed to teach that only an adult can purchase the קרבן פסח for the חבורה (איש)
 - (i) answer: that's inferred from v. 8
 - (ii) challenge: still needed for rule that we can't slaughter the פסח for only one person
 1. answer: ר' יונתן rejects that law (שוחטין את הפסח על היחיד)
 - f Additional source: v. 9 – why isn't this a source for all שליחות (and the 3 earlier ones are moot)?
 - i rejection: this isn't שליחות, since not everyone will be happy with the division – and they're acting for minors
 - 1 however: this teaches that ב"ד may appoint an executor for the orphans, to divide the estate